

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-1037 Budapest, Haránt utca 12.

☎ : (+36/06-1) 250-6199 ; @ : paradi.jozsef@gmail.com

Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: *Nekrológ*

**KÖRLEVÉL
(2021-457)**

Tisztelt Tagtársak, kedves Szimpatizánsok!
Szomorúan tájékoztatlak Benneteket arról, hogy

Prof. dr. SÁNDOR Vilmos nyá.hör.ddtbk.
tagtársunk

méltósággal viselt betegség következtében 71 éves korában
2021. XII. 4-én elhagyott bennünket.

Vilmos bajtársam középiskolai tanulmányait Salgótarjánban végezte, ahol az érettségi mellett mezőgazdasági gépész oklevelet is szerzett ugyan, azonban a mechanika nem lelkesítette. A zene, az irodalom, illetve az ember tartozott az érdeklődési körébe. Felsőfokú tanulmányait a KOSSUTH Lajos Katonai Főiskolán kezdte, majd — a Balassagyarmati Határőr Kerületnél eltöltött csaknem évtizednyi szolgálatteljesítése után — a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián fejezte be. Tanulmányait mindenütt kiváló eredménnyel zárta. Második diplomája megszerzésekor oktatói állást ajánlottak a számára a katonai akadémián, melyet elfogadott.

A tanári pálya volt az, ahol egyénisége, tehetsége kibontakozhatott. Az általa készített tananyagokat, tudományos munkássága eredményeit napjainkban is használják a határőrizeti felkészítésben. Az alsóbb oktatói fokozatokat végigjárva érte el az egyetemi tanári címet, majd kinevezték a Határőr Tanszék vezetőjévé. A Határőrséget a GYURCSÁNY-kormány ugyan megszüntette, azonban a határőrizeti tevékenységet nem lehetett kiiktatni a magyar állam működéséből, így a szakterület ismeretanyagát gondozó tanszék túlélte a testület halálát. A néhai katonai akadémiát egyetemi rangra emelték Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem elnevezéssel, amelyben továbbra is fontos szerepet kapott a határőrizet oktatása, a szakterület szellemi művelése, melynek irányítója — a tanszék munkatársaival közösen — SÁNDOR Vilmos volt. Pályafutása során több száz határőr tiszt felkészítésében vett részt, akik szinte valamennyien szeretettel és tisztelettel emlékeznek rá. A magyar felsőoktatás átszervezésének a részeként megvalósuló — Bologna-i folyamat elnevezéssel ismertté vált — fejlesztésekben is részt vett, mint az egyetem oktatási rektorhelyettese. A nyugdíjkorhatár elérésével vonult nyugdíjba. Nyugdíjas éveit — szűkebb hazája, a Palócföld térségébe visszatelepülve — Horpácson töltötte szeretett felesége társaságában.

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság alapító tagjai közé tartozott. A magyar rendvédelem történetét ugyan nem művelte, azonban érdeklődött a hivatása, a határőrizet története iránt. Ebből fakadóan tudományos társaságunk rendezvényeit rendszeresen látogatta, kiadványainkat olvasta. Az így megszerzett ismeretek segítették abban, hogy az általa vezetett tanszék képzési rendszerében a hivatástörténeti tananyagba folyamatosan bekerüljenek a szakterület legújabb kutatási eredményei. Mindent megtett annak érdekében, hogy a határőr testület személyi állományának a felsőfokú tisztképzésben résztvevő tagjai a legkorszerűbb hivatástörténeti ismeretek birtokába juthassanak. Sohasem hagyta magát befolyásolni a divatos szellemi irányzatok és politikai felfogások által, mindig arra törekedett, hogy a történelmi igazság kerülhessen be a tananyagba, mint ahogyan tudományos társaságunk is a történeti igazság feltárását és bemutatását tartja szükségesnek. Ez a felfogás tette lehetővé a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság és az általa vezetett tanszék közötti jó kapcsolat kialakítását. Az egyetem történetében a hivatástörténeti képzés — Ő is mindig ezt a kifejezést használta, elkerülve a magyar haza fegyveres szolgálatát „szakmává” degradáló szakmatörténet szófordulatot — változó lehetőségei között igyekezett a maximumot nyújtani a hallgatói számára. Amíg a határőr tanszék a vezetése alá tartozott a tanszék három oktatója védte meg doktori disszertációját magyar határőrizet-történeti témakörrel. Sajnálatos módon közülük már csupán egy fő van közöttünk, aki a nyugdíjas éveit éli.

SÁNDOR Vilmos azon kevesek közé tartozott, aki — annak ellenére, hogy nem művelte a magyar rendvédelem történetét — több rendvédelem-történetért elismerésben részesült. 2001-ben Rendvédelem-történetért Érdemérem, 2002-ben Rendvédelem-történetért Érdemkereszt (támogató fokozatban), 2003-ban Rendvédelem-történetért Érdemrend (támogató fokozatban), 2015-ben pedig 25 éves Emlekérem elismerésben részesült. Rendvédelem-történetért kitüntetéseit a magyar rendvédelem-történet egyetemi oktatásba történő bevezetéséért és fejlesztéséért kapta, melyben jelentős szerephez jutott a szakterület oktatás szervezeti és személyi feltételeinek a javítását célzó tevékenységének az elismerése. Más irányú tevékenységeiért számos más elismerésben részesült. Az állami elismeréseire a koronát a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjének katonai tagozata tette fel.

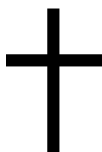
SÁNDOR Vilmos tartalmas, szép és tiszta életet élt. Nem volt megalkuvó. Ahogyan a pályafutása során is mindig az igazságot képviselte az egyéb szempontokat követőkkel szemben, úgy a családi életében is a szeretet dominált. Sajnos a halál nem engedte meg, hogy megélhesse a fél évszázados házassági évfordulóját 2022-ben. A 49 éves házasságát azonban a szeretet jellemezte. Feleségével hűségben és szeretetben éltek. Két gyermekük és hat unokájuk, valamint dédunokájuk búcsúztatta a temetési szertartáson 2021. XII. 16-án a horpácsi temetőben, több száz fős — a gyászban osztozó — baráti és ismerősi körtől övezve. SÁNDOR Vilmost a barátok, bajtársak, illetve az egyetem nevében is elbúcsúztatták. Katonához méltó történelmi díszegyenruhás sorfal állt őrt a földi maradványai mellett, a gyászszertartás pedig az inslentium hangjai zárták. A temetés a szokásostól azonban eltért, mivel SÁNDOR Vilmos földi maradványait elhamvasztották, a hamvakat pedig a család hazavitte.

SÁNDOR Vilmos hiányozni fog. Távozásával utolérhetetlen és utánozhatatlan sziporkázó személyiséget veszítettünk el, aki a hivatástörténeti képzés egyik élharcosa volt. Vilmos barátom testét ugyan elragadta a könyörtelen halál, azonban szellemisége bennünk él tovább.

Emlékét — a család gyászában osztozva — szeretettel őrizzük.

Prof. dr. SÁNDOR Vilmos nyá.hör.ddtbk.
(1950. V. 29. Karancsalja – 2021. XII. 4. Horpács)

Non obiit abiit
(*Nem halt meg csak eltávozott*)

Pilisszántó, 2021. XII. 19.

Dr. PARÁDI József
a társaság elnöke